

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

ubi nunc est noua ciuitas vltra Leynam. Cum autem morte comitum redisset ad ducem possessio, dedit ille operam, vt oppidum memoratum augeretur: profectiq; breui vehementer. Per idem tempus in Anglia Thomas Cantuariensis archiepiscopus pro iustitia ecclesiasticarum rerum, quas defendit, cæsus, Henricum Saxonie ducem regis generum sparsit infamia, quod consensu necis eius diceretur: quantiùs neque ipse dux, neq; oratores eius, quos hoc tempore misit, vt in dotalia signauimus, de regni iuribus se vlla parte intromisisse facile est creditu: contenti dote, quam cum filia regis Anglie, relictæ autem Francia, Henricus dux iure optimo, & deposcebat, & accipiebat: Nam quod Henricus ipse in Angliam venit, longè post hæc tempora prouenit, vti facile de hac culpa purgetur.

CAPVT XXVIII.

Annus erat post mundo datam salutem, secundus & septuagesimus post centum atque mille, cum Christianus Moguntinus archiepiscopus, Imperialis aula cancellarius, apostolica sedis legatus, eius partis quam defendit Imperator, cum Brabantinis militibus, qui tum fortiores, vt nostra tempestate Zwoitenses, habebantur, per Lombardiam & Tusciam omnia depopulatus, Bononienses inuasit. Speciosum erat visu, armatū in equo conspicere pontificem, auro galeatum, loricatumq; hinc cynthina desuper tunica: Clauam manu gerebat trinodem, Herculem putares: Vno fertur pralio non sua manu strauisse fortissimos. Igitur egressos ad prælum Bononienses in fugam vertit: Ille autem obsidione parata ciuitatem circumsedit, breuiq; ad deditionem compulit, & iam se in gratiam illius conferebant. Priusquam tamen deditos acciperet, imperauit obfides: Et in monte
supra

supra urbem sancti Michaelis cœnobio sacra iussit apparari: ipse indutus pontificalibus, aram adiit, postquam religiosè manus consecrauit sanguine casorum: officium diuinum satellites honestauère canentes. Erant trecenti pedites, & totidem mulierculæ ad vnum omnes psallere docti, qui de sanctis Thebæis martyribus sacrum cecinere officium Missæ: monachi, monialesq; feruntur extitisse: Nam subuersis vndiquè Cisterciensibus, qui Alexandro Papæ viderentur omnibus obsequētiores, viri & fœminæ, euersis monasterijs, apostatârunt, se armate, vt sit, militiæ immiscentes: postquam vitæ questus non est alius visus faciliior. Expleto autem sacro intuitu officio, archiepiscopus, acceptis obsidibus & infinita pecunia, cum multa præda ibat Anconam, obsidione ibi tracta ferè per integrum biennium. Tanta erat pertinacia non cedendi citra victoriam.

CAPVT XXIX.

Quo tempore Henricus dux Leo, instituta deuotionis gratia longa in terram sanctam peregrinatione, res primum diligentius composuit in omni suo principatu. Pribislaus ducandorum princeps ex hoste duci factus amicissimus, operas pollicitus est in gente sua, vt illas in fide cōtineret. Ergo omnibus ex sententia constitutis, adorare decreuit in loco vbi steterunt pedes Domini. Saxoniam maximè Wichmanno archiepiscopo Magdeburgensi permisit commendatam: quem in bello aduersum se suscepto talè comprobauit, vt redita tranquillitate fidem illi in reliquum semper maximam haberet. Assumpsit autem itineris sacri comites Conradum episcopum Lubicensem, Henricum abbatem de Brunswico eiusdem Conradi in episcopatu successorum, Bertoldum abbatem de Luneburgo, & memoratum

Dd 3

Pribislaus